

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2019/2089**2020/EØS/80/48****av 27. november 2019****om endring av forordning (EU) 2016/1011 med hensyn til EU-referanseverdier for klimaomstilling, EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen og bærekraftsrelaterte opplysninger for referanseverdier(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 25. september 2015 vedtok FNs generalforsamling en ny global ramme for bærekraftig utvikling: «Agenda 2030 for bærekraftig utvikling» (heretter kalt «Agenda 2030»), der kjernen er målene for bærekraftig utvikling (heretter kalt «bærekraftsmålene»). I kommisjonsmeldingen av 22. november 2016 om de neste trinnene for en bærekraftig europeisk framtid knyttes bærekraftsmålene til Unionens politiske ramme for å sikre at alle unionstiltak og politiske initiativer, både i Unionen og globalt, allerede fra starten integrerer bærekraftsmålene. I sine konklusjoner av 20. juni 2017 bekreftet Rådet Unionens og medlemsstatenes beslutning om å gjennomføre Agenda 2030 på en fullstendig, konsekvent, omfattende, integrert og effektiv måte og i nært samarbeid med partnere og andre berørte parter.
- 2) Paris-avtalen vedtatt i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring (heretter kalt «Paris-avtalen»), som ble godkjent av Unionen 5. oktober 2016⁽³⁾ og trådte i kraft 4. november 2016, har som mål å styrke innsatsen mot klimaendringene, blant annet ved å sikre at kapitalstrømmene fremmer lave klimagassutslipp og en klimarobust utvikling.
- 3) For å nå målene i Paris-avtalen og betydelig redusere risikoene med og virkningene av klimaendringene er det overordnede målet å holde økningen i den globale gjennomsnittstemperaturen godt under 2 °C over det førindustrielle nivået og å fortsette anstrengelsene for å begrense temperaturøkningen til 1,5 °C over det førindustrielle nivået.
- 4) Den 8. oktober 2018 offentliggjorde FNs klimapanel (IPCC) en særskilt rapport om en global oppvarming på 1,5 °C som fastslo at det å begrense den globale oppvarmingen til 1,5 °C ville kreve raske, vidtrekkende og merkbare endringer for alle deler av samfunnet, og at det å begrense den globale oppvarmingen til 1,5 °C sammenlignet med 2 °C kunne gå hånd i hånd med å sikre et mer bærekraftig og rettferdig samfunn.
- 5) Bærekraft og overgangen til en CO₂-fattig, klimarobust, mer ressurseffektiv og sirkulær økonomi er avgjørende for å sikre den langsiktige konkurranseevnen til Unionens økonomi. Bærekraft har lenge vært sentralt i Unionens prosjekt, og traktaten om Den europeiske union og traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) gjenspeiler de sosiale og miljømessige aspektene ved dette. Det finnes et begrenset tidsvindu for å dreie kulturen i finanssektoren mot bærekraft og sikre at økningen i den globale gjennomsnittstemperaturen holder seg godt under 2 °C. Det er derfor svært viktig at nye infrastrukturinvesteringer er bærekraftige på lang sikt.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 317 av 9.12.2019, s. 17 er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 20/2020 av 7. februar 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

(1) EUT C 62 av 15.2.2019, s. 103.

(2) Europaparlamentets holdning av 26. mars 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 8. november 2019.

(3) Rådsbeslutning (EU) 2016/1841 av 5. oktober 2016 om godkjenning på Den europeiske unions vegne av Paris-avtalen vedtatt i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring (EUT L 282 av 19.10.2016, s. 1).

- 6) I sin meddelelse av 8. mars 2018 offentliggjorde Kommissjonen sin handlingsplan for finansiering av bærekraftig vekst og lanserte en ambisiøs og omfattende strategi for bærekraftig finansiering. Et av målene i denne handlingsplanen er å styre kapitalstrømmer mot bærekraftige investeringer for å oppnå bærekraftig og inkluderende vekst. Det er helt avgjørende å fokusere mer på å begrense virkningene av klimaendringer, ettersom antallet katastrofer utløst av uforutsigbare værforhold har økt dramatisk.
- 7) I Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1386/2013/EU⁽⁴⁾ ble det oppfordret til en økning i privat sektors finansiering av miljø- og klimarelaterte utgifter, særlig gjennom innføring av insentiver og metoder som oppmuntrer selskaper til å måle miljøkostnadene forbundet med deres virksomhet og det overskuddet som oppnås ved å bruke miljøtjenester.
- 8) For å oppnå bærekraftsmålene i Unionen må kapitalstrømmer kanaliseres mot bærekraftige investeringer. Det er viktig å utnytte potensialet i det indre marked fullt ut for å nå disse målene. I den sammenhengen er det avgjørende å fjerne hindringer for en effektiv flytting av kapital til bærekraftige investeringer i det indre marked og å unngå at nye hindringer oppstår.
- 9) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011⁽⁵⁾ fastsetter ensartede regler for referanseverdier i Unionen og omfatter ulike typer referanseverdier. Et økende antall investorer følger lavkarboninvesteringsstrategier og bruker referanseverdier for lave CO₂-utslipp til å måle investeringsporteføljers resultater. Fastsettelsen av EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen, understøttet av en metode som er knyttet til forpliktelsene fastsatt i Paris-avtalen om CO₂-utslipp, vil bidra til å øke gjennomsiktigheten og forhindre grønnvasking.
- 10) Et bredt spekter av indekser er for øyeblikket gruppert sammen som lavkarbonindekser. Disse lavkarbonindeksene brukes som referanseverdier for investeringsporteføljer og produkter som selges på tvers av landegrensene. Kvaliteten på og integriteten til referanseverdier for lave CO₂-utslipp påvirker det indre markedets effektive virkemåte for et bredt spekter av individuelle og kollektive investeringsporteføljer. Mange lavkarbonindekser som brukes til å måle investeringsporteføljers resultater, særlig for separate investeringskontoer og kollektive investeringsordninger, stilles til rådighet i én medlemsstat, men brukes av portefølje- og kapitalforvaltere i andre medlemsstater. Dessuten sikrer ofte portefølje- og kapitalforvaltere sine CO₂-eksponeringsrisikoer ved å bruke referanseverdier utarbeidet i andre medlemsstater.
- 11) Det har dukket opp ulike kategorier av lavkarbonindekser med ulike ambisjonsnivåer på markedet. Mens noen referanseverdier har som mål å redusere karbonavtrykket til en standard investeringsportefølje, har andre som mål å velge bare komponenter som bidrar til å nå målet på 2 °C fastsatt i Paris-avtalen. Til tross for ulike mål og strategier blir mange av disse referanseverdiene ofte markedsført som referanseverdier for lave CO₂-utslipp.
- 12) Dersom referanseverdier fastsettes ved hjelp av ulike metoder, fører dette til en fragmentering av det indre marked, ettersom det ikke er opplagt for brukere av referanseverdier om en bestemt lavkarbonindeks er en referanseverdi som er i tråd med målene for Paris-avtalen, eller om den bare er en referanseverdi som har som mål å redusere karbonavtrykket til en standard investeringsportefølje. For å håndtere potensielt uriktige påstander fra administratorer om at deres referanseverdier er referanseverdier for lave CO₂-utslipp, vil medlemsstatene sannsynligvis vedta egne regler for å beskytte investorer mot forvirring og uklarhet med hensyn til målene og det ambisjonsnivået som ligger til grunn for ulike kategorier av såkalte lavkarbonindekser, som brukes som referanseverdier for lavkarboninvesteringsporteføljer.
- 13) I mangel av en harmonisert ramme for å sikre nøyaktigheten og integriteten til hovedkategoriene av referanseverdier for lave CO₂-utslipp som brukes i individuelle eller kollektive investeringsporteføljer, er det sannsynlig at forskjellene i medlemsstatenes tilnærming vil skape hindringer for et velfungerende indre marked.

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1386/2013/EU av 20. november 2013 om et allment miljøhandlingsprogram i Unionen fram til 2020 – «Et godt liv i en ressursbegrenset verden» (EUT L 354 av 28.12.2013, s. 171).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011 av 8. juni 2016 om indekser som brukes som referanseverdier for finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller for å måle investeringsfonds resultater, og om endring av direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU og forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 av 29.6.2016, s. 1).

- 14) For å opprettholde et velfungerende indre marked til beste for investorer, for ytterligere å forbedre det indre markeds virkemåte og for å sikre et høyt nivå av forbruker- og investorvern er det hensiktsmessig å endre forordning (EU) 2016/1011 ved å innføre rammeregler som fastsetter minstekrav for EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen på unionsnivå. I den forbindelse er det særlig viktig at slike referanseverdier ikke medfører vesentlig skade på andre miljømessige, sosiale og styringsmessige (Environmental, Social and Governance, ESG) mål.
- 15) Det å innføre et klart skille mellom EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen og å utvikle minstestandarder for hver av disse referanseverdiene vil bidra til konsekvens mellom dem. EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen bør være i tråd med målene i Paris-avtalen på indeksnivå.
- 16) For å sikre at merkene «EU-referanseverdi for klimaomstilling» og «EU-referanseverdi for tilpasning til Paris-avtalen» er pålitelige og lett gjenkjennelige for investorer i hele Unionen, bør bare administratorer som oppfyller kravene fastsatt i denne forordningen, være berettiget til å bruke disse merkene når de markedsfører EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen i Unionen.
- 17) For å oppmuntre selskaper til å framlegge troverdige mål for reduksjon av CO₂-utslipp bør administratoren av en EU-referanseverdi for klimaomstilling ved utvelgelse eller vektning av underliggende eiendeler ta hensyn til selskaper som har som mål å redusere sine CO₂-utslipp for å tilpasse dem til målene i Paris-avtalen. Slike mål bør være offentlige og troverdige i den forstand at de bør innebære en reell forpliktelse til avkarbonisering og være tilstrekkelig detaljerte og teknisk gjennomførbare.
- 18) Brukere av referanseverdier har ikke alltid de nødvendige opplysningene om i hvilken grad metoden til administratorer av referanseverdier tar hensyn til ESG-faktorer. Slike opplysninger ligger ofte spredt eller finnes ikke og gjør det ikke mulig med en effektiv sammenligning over landegrensene for investeringsformål. For at markedsdeltakere skal kunne foreta velbegrunnede valg, bør alle administratorer av referanseverdier, med unntak av administratorer av rente- og valutareferanseverdier, være forpliktet til å oppgi i sin referanseverdi-erklæring hvorvidt deres referanseverdier eller familier av referanseverdier følger ESG-målene, og hvorvidt administratoren av referanseverdier tilbyr slike referanseverdier eller ikke.
- 19) For å informere investorer om i hvilken grad viktige egenkapital- og obligasjonsreferanseverdier samt EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen bidrar til å nå målene i Paris-avtalen, bør administratorer av referanseverdier offentliggjøre nærmere opplysninger om hvorvidt og i hvilken utstrekning det sikres en grad av overordnet tilpasning til målet om å redusere CO₂-utslippene eller til oppnåelse av målene i Paris-avtalen.
- 20) Administratorer av EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen bør også offentliggjøre metoden de bruker for å beregne disse referanseverdiene. Disse opplysningene bør beskrive hvordan de underliggende eiendelene ble valgt og vektet, hvilke eiendeler som ble utelukket, og årsakene til dette. For å vurdere hvordan referanseverdien bidrar til miljømål, bør administratoren av referanseverdien opplyse om hvordan de underliggende eiendelens CO₂-utslipp ble målt, deres respektive verdier, herunder referanseverdiens samlede karbonavtrykk, og datatypen og kilden til dataene som ble brukt. For å gjøre det mulig for kapitalforvaltere å velge den mest hensiktsmessige referanseverdien for sin investeringsstrategi bør administratorer av referanseverdier forklare bakgrunnen for parametrene i metoden og hvordan referanseverdien bidrar til miljømål. De offentliggjorte opplysningene bør også omfatte nærmere opplysninger om gjennomgåelsenes hyppighet og framgangsmåten som er fulgt.
- 21) Metodene som brukes for EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen, bør bygge på vitenskapelig baserte avkarboniseringsforløp eller på en generell tilpasning til målene i Paris-avtalen.
- 22) For å sikre fortsatt tilslutning til det fastsatte målet om å motvirke klimaendringene bør administratorer av EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen regelmessig gjennomgå sine metoder og informere brukerne om gjeldende prosedyrer for å innføre vesentlige endringer i disse metodene. Når en vesentlig endring innføres, bør administratorer av referanseverdier opplyse om årsakene til endringen og forklare hvordan denne endringen er forenlig med referanseverdiens opprinnelige mål.

- 23) Referanseverdier som ikke har underliggende eiendeler som har innvirkning på klimaendringene, noe som for eksempel vil være tilfellet for rente- og valutareferanseverdier, bør unntas fra kravet om å offentliggjøre i sin referanseverdierklæring hvorvidt og i hvilken utstrekning det sikres en grad av overordnet tilpasning til målet om å redusere CO₂-utslippene eller til oppnåelse av målene i Paris-avtalen. Videre bør det være tilstrekkelig for hver referanseverdi eller eventuelt for hver familie av referanseverdier som ikke forfølger CO₂-utslippsmålene, å angi tydelig i referanseverdierklæringen at de ikke forfølger slike mål.
- 24) For å øke gjennomsiktigheten og sikre et tilstrekkelig harmoniseringsnivå bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen for å angi minsteinnholdet i opplysningskravene som administratorer av EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen bør være underlagt, og for å angi minstestandardene for harmonisering av metodene for EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen, herunder metoden for beregning av CO₂-utslipp forbundet med underliggende eiendeler, idet det tas hensyn til metodene for produkters miljøavtrykk (Product Environmental Footprint, PEF) og organisasjoners miljøavtrykk (Organisation Environmental Footprint, OEF) som definert i nr. 2 bokstav a) og b) i kommisjonsrekommendasjon 2013/179/EU⁽⁶⁾ og arbeidet i teknisk ekspertgruppe for bærekraftig finansiering (Technical Expert Group on Sustainable Finance, TEG). Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige åpne og offentlige samråd under sitt forberedende arbeid om hver av disse delegerede rettsaktene, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽⁷⁾. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerede rettsakter skal Europaparlamentet og Rådet motta alle dokumenter på samme tid som medlemsstatenes sakkyndige, og deres sakkyndige skal ha systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som arbeider med utarbeiding av delegerede rettsakter, og de skal motta referater fra alle møtene i TEG.
- 25) Forordning (EU) 2016/1011 innførte en overgangsperiode der indeksleverandører som leverer referanseverdier 30. juni 2016, skal søke om godkjenning innen 1. januar 2020. Opphør av en kritisk referanseverdi kan påvirke markedets integritet, den finansielle stabiliteten, forbrukere, realøkonomien og finansieringen av husholdninger og foretak i medlemsstatene. Opphør av en kritisk referanseverdi kan også påvirke gyldigheten av finansielle kontrakter eller finansielle instrumenter og forårsake forstyrrelser for både investorer og forbrukere, med potensielt alvorlige konsekvenser for den finansielle stabiliteten. Dersom inndata for kritiske referanseverdier ikke lenger er tilgjengelige, kan dette dessuten undergrave slike referanseverdiers representativitet og ha negativ innvirkning på disse referanseverdienes mulighet til å gjenspeile den underliggende markedsmessige eller økonomiske virkeligheten. Derfor bør den samlede varigheten av den obligatoriske administreringen av kritiske referanseverdier og den samlede varigheten av obligatoriske bidrag til slike referanseverdier forlenges til fem år. Kritiske referanseverdier er for tiden gjenstand for en reform. Det å bytte fra en eksisterende kritisk referanseverdi til en egnet etterfølgende sats krever en overgangsperiode, slik at alle rettslige og tekniske ordninger som er nødvendige for et slikt bytte, kan gjennomføres uten forstyrrelser. I løpet av denne overgangsperioden skal den eksisterende kritiske referanseverdien offentliggjøres sammen med den etterfølgende satsen. Det er derfor nødvendig å forlenge perioden da en eksisterende kritisk referanseverdi kan offentliggjøres og brukes uten at dennes administrator har søkt om godkjenning.
- 26) Forordning (EU) 2016/1011 bør derfor endres.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endring av forordning (EU) 2016/1011

I forordning (EU) 2016/1011 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 3 nr. 1 skal nye punkter lyde:

«23a) «EU-referanseverdi for klimaomstilling» en referanseverdi som er merket som en EU-referanseverdi for klimaomstilling og oppfyller følgende krav:

⁽⁶⁾ Kommisjonsrekommendasjon 2013/179/EU av 9. april 2013 om bruk av felles metoder for å måle og formidle opplysninger om produkters og organisasjoners miljøprestasjon over hele deres livssyklus (EUT L 124 av 4.5.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

- a) Med henblikk på nr. 1) bokstav b) punkt ii) i dette nummer og på artikkel 19b blir dens underliggende eiendeler valgt, vektet eller utelukket på en slik måte at den resulterende referanseverdiporteføljen er i et avkarboniseringsforløp.
 - b) Den er sammensatt i samsvar med minstestandardene fastsatt i de delegerte rettsaktene omhandlet i artikkel 19a nr. 2,
- 23b) «EU-referanseverdi for tilpasning til Paris-avtalen» en referanseverdi som er merket som en EU-referanseverdi for tilpasning til Paris-avtalen og oppfyller følgende krav:
- a) Med henblikk på nr. 1) bokstav b) punkt ii) i dette nummer og på den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 19c blir dens underliggende eiendeler valgt, vektet eller utelukket på en slik måte at den resulterende referanseverdiporteføljens CO₂-utslipp er tilpasset målene i Paris-avtalen, som er vedtatt i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring og godkjent av Unionen den 5. oktober 2016(*) (heretter kalt «Paris-avtalen»).
 - b) Den er sammensatt i samsvar med minstestandardene fastsatt i de delegerte rettsaktene omhandlet i artikkel 19a nr. 2.
 - c) Virksomheten knyttet til de underliggende eiendelene medfører ikke vesentlig skade på andre miljømessige, sosiale og styringsmessige (Environmental, Social and Governance, ESG) mål,
- 23c) «avkarboniseringsforløp» et målbart, vitenskapelig basert og tidsbundet forløp mot tilpasning til målene i Paris-avtalen gjennom å redusere CO₂-utslipp fra anvendelsesområde 1, 2 og 3 som omhandlet i nr. 1 bokstav e) i vedlegg III,

(*) Rådsbeslutning (EU) 2016/1841 av 5. oktober 2016 om godkjenning på Den europeiske unions vegne av Paris-avtalen vedtatt i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring (EUT L 282 av 19.10.2016, s. 1).»

2) I artikkel 13 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Ny bokstav skal lyde:

«d) En forklaring på hvordan hovedpunktene i metoden fastsatt i bokstav a) gjenspeiler ESG-faktorer for hver referanseverdi eller familie av referanseverdier, med unntak av rente- og valutareferanseverdier.»

ii) Nytt ledd skal lyde:

«Administratorer av referanseverdier skal oppfylle kravet fastsatt i første ledd bokstav d) innen 30. april 2020.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«2a. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 49 for å utfylle denne forordning gjennom å fastsette minsteinholdet i forklaringen omhandlet i nr. 1 første ledd bokstav d) i denne artikkel samt standardformatet som skal brukes.»

3) I avdeling III skal nytt kapittel lyde:

«KAPITTEL 3A

EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen

Artikkel 19a

EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen

1. Kravene fastsatt i vedlegg III, i tillegg til kravene i avdeling II, III og IV, får anvendelse på levering av og bidrag til EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 49 for å utfylle denne forordning gjennom å fastsette minstestandarder for EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen, for å spesifisere

a) kriteriene for valg av underliggende eiendeler, herunder, dersom det er relevant, eventuelle kriterier for å utelukke eiendeler,

b) kriterier og metoder for å vekte de underliggende eiendelene i referanseverdien,

- c) fastsettelsen av avkarboniseringsforløpet for EU-referanseverdier for klimaomstilling.
3. Administratorer av referanseverdier som leverer en EU-referanseverdi for klimaomstilling eller en EU-referanseverdi for tilpasning til Paris-avtalen, skal overholde denne forordning senest 30. april 2020.

Artikkel 19b

Krav til EU-referanseverdier for klimaomstilling

Administratorer av EU-referanseverdier for klimaomstilling skal innen 31. desember 2022 velge, vekte eller utelukke underliggende eiendeler utstedt av selskaper som følger et avkarboniseringsforløp, i samsvar med følgende krav:

- i) Selskapene offentliggjør målbare mål for reduksjon av CO₂-utslipp som skal oppnås innen bestemte frister.
- ii) Selskapene offentliggjør en reduksjon i CO₂-utslipp som er oppdelt ned til relevante operasjonelle datterforetak.
- iii) Selskapene offentliggjør årlige opplysninger om framskrittene som er gjort mot disse målene.
- iv) Virksomhet knyttet til de underliggende eiendelene medfører ikke vesentlig skade på andre ESG-mål.

Artikkel 19c

Unntak for EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen

1. Kommisjonen gis myndighet til å vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 49 for å utfylle denne forordning gjennom å identifisere, med hensyn til EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen, de sektorene som skal utelukkes fordi de ikke har målbare mål for reduksjon av CO₂-utslipp med konkrete frister som er tilpasset målene i Paris-avtalen. Kommisjonen skal vedta den delegerte rettsakten innen 1. januar 2021 og oppdatere den hvert tredje år.
2. Når Kommisjonen utarbeider den delegerte rettsakten omhandlet i nr. 1, skal den ta hensyn til arbeidet i TEG.

Artikkel 19d

Bestrebelsler på å levere EU-referanseverdier for klimaomstilling

Senest 1. januar 2022 skal administratorer som befinner seg i Unionen, og som leverer betydningsfulle referanseverdier fastsatt på grunnlag av verdien av én eller flere underliggende eiendeler eller priser, bestrebe seg på å levere én eller flere EU-referanseverdier for klimaomstilling.»

- 4) I artikkel 21 nr. 3 skal tredje ledd lyde:

«Ved utgangen av denne perioden skal vedkommende myndighet på nytt vurdere sin beslutning om å pålegge administratoren å fortsette å offentliggjøre referanseverdien. Vedkommende myndighet kan om nødvendig forlenge dette tidsrommet med en egnet periode på høyst tolv måneder. Den samlede varigheten av obligatorisk administrering skal ikke overstige fem år.»

- 5) I artikkel 23 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 6 skal annet ledd lyde:

«Den samlede varigheten av obligatoriske bidrag i henhold til første ledd bokstav a) og b) skal ikke overstige fem år.»

- b) Nr. 10 skal lyde:

«10. Dersom leveringen av en kritisk referanseverdi skal opphøre, skal hver bidragsyter under tilsyn som bidrar til denne referanseverdien, levere inndata i et tidsrom som fastsettes av vedkommende myndighet, men som ikke overstiger den lengste tillatte perioden på fem år som fastsatt i nr. 6 annet ledd.»

- 6) I artikkel 27 skal nye numre lyde:

«2a. Senest 30. april 2020 skal referanseverdierklæringen for hvert av kravene omhandlet i nr. 2 inneholde en forklaring på hvordan ESG-faktorer gjenspeiles i hver referanseverdi eller familie av referanseverdier som leveres og offentliggjøres.

For referanseverdiene eller familiene av referanseverdier som ikke forfølger ESG-mål, er det tilstrekkelig at administratorer av referanseverdier tydelig angir i referanseverdierklæringen at de ikke forfølger slike mål.

Dersom ingen EU-referanseverdier for klimaomstilling eller EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen er tilgjengelige i porteføljen til denne administratoren av referanseverdier, eller dersom denne administratoren av referanseverdier ikke har noen referanseverdier som forfølger ESG-målene eller tar hensyn til ESG-faktorer, skal dette angis i referanseverdierklæringen for alle referanseverdier som leveres av nevnte administrator. For viktige egenkapital- og obligasjonsreferanseverdier samt for EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen skal administratorer av referanseverdier i sine referanseverdierklæringer offentliggjøre nærmere opplysninger om hvorvidt og i hvilken utstrekning det sikres en grad av overordnet tilpasning til målet om å redusere CO₂-utslippene eller til oppnåelse av målene i Paris-avtalen, i samsvar med reglene for offentliggjøring for finansielle produkter i artikkel 9 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088(*).

Senest 31. desember 2021 skal administratorer av referanseverdier for hver referanseverdi eller eventuelt familie av referanseverdier, med unntak av rente- og valutareferanseverdier, i referanseverdierklæringen inkludere en redegjørelse for hvordan deres metode er tilpasset målet for reduksjon av CO₂-utslipp eller oppnår målene i Paris-avtalen.

2b. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 49 for å utfylle denne forordning ved nærmere angivelse av hvilke opplysninger som skal gis i referanseverdierklæringen i henhold til nr. 2a i denne artikkel, samt standardformatet som skal brukes for henvisninger til ESG-faktorer, slik at markedsdeltakere kan foreta velbegrunnede valg og sikre at det er teknisk mulig å overholde nevnte nummer.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088 av 27. november 2019 om bærekraftsrelaterte opplysninger i sektoren for finansielle tjenester (EUT L 317 av 9.12.2019, s. 1).»

7) Artikkel 42 nr. 1 første ledd skal lyde:

«1. Uten at det berører vedkommende myndigheters tilsynsmyndighet i samsvar med artikkel 41 og medlemsstatenes rett til å fastsette og ilegge strafferettslige sanksjoner, skal medlemsstatene i samsvar med nasjonal rett sikre at vedkommende myndigheter har myndighet til å ilegge hensiktsmessige administrative sanksjoner og andre administrative tiltak i det minste ved følgende overtredelser:

- a) Overtredelser av artikkel 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 19a, 19b, 19c, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 eller 34 når de får anvendelse.
- b) Manglende samarbeid eller oppfyllelse av forpliktelser i forbindelse med en gransking eller en kontroll eller anmodning som omfattes av artikkel 41.»

8) Artikkel 49 skal lyde:

«Artikkel 49

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 3 nr. 2, artikkel 13 nr. 2a, artikkel 19a nr. 2, artikkel 19c nr. 1, artikkel 20 nr. 6, artikkel 24 nr. 2, artikkel 27 nr. 2b, artikkel 33 nr. 7, artikkel 51 nr. 6 og artikkel 54 nr. 3 gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 10. desember 2019. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest 11. mars 2024. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med ytterligere perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 3 nr. 2, artikkel 13 nr. 2a, artikkel 19a nr. 2, artikkel 19c nr. 1, artikkel 20 nr. 6, artikkel 24 nr. 2, artikkel 27 nr. 2b, artikkel 33 nr. 7, artikkel 51 nr. 6 og artikkel 54 nr. 3 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen får anvendelse dagen etter at den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådføre seg med sakkyndige utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.

5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 3 nr. 2, artikkel 13 nr. 2a, artikkel 19a nr. 2, artikkel 19c nr. 1, artikkel 20 nr. 6, artikkel 24 nr. 2, artikkel 27 nr. 2b, artikkel 33 nr. 7, artikkel 51 nr. 6 og artikkel 54 nr. 3 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelser innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke vil gjøre innsigelse. Fristen forlenges med tre måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.»
- 9) I artikkel 51 gjøres følgende endringer:
- a) Nye numre skal lyde:
- «4a. En indeksleverandør kan fortsette å levere en eksisterende referanseverdi som er anerkjent som en kritisk referanseverdi ved en gjennomføringsrettsakt vedtatt av Kommisjonen i samsvar med artikkel 20, inntil 31. desember 2021 eller, dersom indeksleverandøren inngir en søknad om godkjenning i samsvar med nr. 1, inntil en slik godkjenning eventuelt blir avslått.
- 4b. En eksisterende referanseverdi som er anerkjent som en kritisk referanseverdi ved en gjennomføringsrettsakt vedtatt av Kommisjonen i samsvar med artikkel 20, kan anvendes i eksisterende og nye finansielle instrumenter eller i finansielle kontrakter eller til å måle et investeringsfonds resultater inntil 31. desember 2021 eller, dersom indeksleverandøren inngir en søknad om godkjenning i samsvar med nr. 1, inntil en slik godkjenning eventuelt blir avslått.»
- b) Nr. 5 skal lyde:
- «5. Med mindre Kommisjonen har vedtatt en beslutning om likeverdighet som nevnt i artikkel 30 nr. 2 eller 3, eller med mindre en administrator er anerkjent i henhold til artikkel 32 eller en referanseverdi er godkjent i henhold til artikkel 33, skal enheter under tilsyn, for en referanseverdi som leveres av en administrator som er lokalisert i en tredjestat, og der referanseverdien allerede brukes i Unionen som referanse for finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller målinger av et investeringsfonds resultater, tillates å bruke denne referanseverdien i Unionen bare for slike finansielle instrumenter, finansielle kontrakter og målinger av et investeringsfonds resultater som allerede viser til referanseverdien i Unionen før 31. desember 2021, eller som tilføyer en henvisning til denne referanseverdien før nevnte dato.»
- 10) I artikkel 54 skal nye numre lyde:
- «4. Senest 31. desember 2022 skal Kommisjonen gjennomgå minstestandardene for EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen for å sikre at utvalget av underliggende eiendeler er i samsvar med miljømessig bærekraftige investeringer som definert i en unionsomfattende ramme.
5. Innen 31. desember 2022 skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om virkningen av denne forordning og gjennomførbarheten av en «ESG-referanseverdi», idet det tas hensyn til den løpende utviklingen av bærekraftindikatorer og metodene som benyttes for å måle dem. Rapporten skal eventuelt følges av et regelverksforslag.
6. Senest 1. april 2020 skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om virkningen av denne forordning på anvendelsen av tredjestaters referanseverdier i Unionen, herunder hvordan tredjestaters administratorer av referanseverdier har benyttet seg av godkjenning, anerkjennelse eller likeverdighet, og om mulige mangler i den nåværende rammen. Rapporten skal inneholde en analyse av konsekvensene av anvendelsen av artikkel 51 nr. 4a, 4b og 4c på Unionens og tredjestaters administratorer av referanseverdier, herunder med hensyn til like konkurransevilkår. Rapporten skal særlig vurdere om det er behov for å endre denne forordning, og skal om nødvendig følges av et forslag til regelverk.»
- 11) Vedleggene endres i samsvar med vedlegget til denne forordningen.

Artikkel 2

Denne forordningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg onsdag 27. november 2019.

For Europaparlamentet

D. M. SASSOLI

President

For Rådet

T. TUPPURAINEN

Formann

VEDLEGG

Nytt vedlegg skal lyde:

«VEDLEGG III

EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen

Metode for EU-referanseverdier for klimaomstilling

- 1) Administratoren av en EU-referanseverdi for klimaomstilling skal formalisere, dokumentere og offentliggjøre enhver metode som brukes for å beregne referanseverdien, ved å gi følgende opplysninger og samtidig sikre fortrolighet og beskyttelse av fortrolig knowhow og fortrolige forretningsopplysninger (forretningshemmeligheter) som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/943(*):
 - a) Listen over de viktigste bestanddelene av referanseverdien.
 - b) Alle kriterier og metoder, herunder utvelgelses- og vektingsfaktorer, parametere og tilnæringsverdier, som brukes i referanseverdimetoden.
 - c) Kriteriene som anvendes for å utelukke eiendeler eller selskaper med et karbonavtrykk eller et nivå av fossile reserver som er uforenlig med inklusjon i referanseverdien.
 - d) Kriterier for fastsettelse av avkarboniseringsforløpet.
 - e) Datatypen og kilden til dataene som brukes til å fastsette avkarboniseringsforløpet for følgende:
 - i) CO₂-utslipp fra anvendelsesområde 1, det vil si utslipp fra kilder som er kontrollert av selskapet som utsteder de underliggende eiendelene.
 - ii) CO₂-utslipp fra anvendelsesområde 2, det vil si utslipp fra forbruket av kjøpt elektrisitet, damp eller andre energikilder generert oppstrøms fra selskapet som utsteder de underliggende eiendelene.
 - iii) CO₂-utslipp fra anvendelsesområde 3, det vil si alle indirekte utslipp som ikke omfattes av punkt i) og ii), og som forekommer i det innberettende selskapets verdikjede, herunder både oppstrøms- og nedstrømsutslipp, særlig for sektorer med stor påvirkning på klimaendringene og tiltakene for å motvirke dem.
 - iv) Hvorvidt dataene bygger på metodene for produkters miljøavtrykk (Product Environmental Footprint, PEF) og organisasjoners miljøavtrykk (Organisation Environmental Footprint, OEF) som definert i nr. 2 bokstav a) og b) i kommisjonsrekommendasjon 2013/179/EU eller på globale standarder som dem fra Rådet for finansiell stabilitets innsatsgruppe for klimarelaterte finansielle opplysninger.
 - f) Indeksporteføljens samlede CO₂-utslipp.

Når en morindeks brukes til å utvikle en EU-referanseverdi for klimaomstilling, skal trackingfeilen mellom EU-referanseverdien for klimaomstilling og morindeksen offentliggjøres.

Når en morindeks brukes til å utvikle en EU-referanseverdi for tilpasning til Paris-avtalen, skal forholdet mellom markedsverdien til verdipapirene i EU-referanseverdien for tilpasning til Paris-avtalen og markedsverdien til verdipapirene i morindeksen offentliggjøres.

Metode for EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen

- 2) I tillegg til punkt 1 bokstav a), punkt 1 bokstav b) og punkt 1 bokstav c) skal administratoren av en EU-referanseverdi for tilpasning til Paris-avtalen angi formelen eller beregningen som brukes til å fastslå om utslippene er i tråd med målene i Paris-avtalen, og samtidig sikre fortrolighet og beskyttelse av fortrolig knowhow og fortrolige forretningsopplysninger (forretningshemmeligheter) som definert i direktiv (EU) 2016/943.

Endringer av metoden

- 3) Administratorer av EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen skal vedta framgangsmåter for å innføre endringer av sin metode. De skal offentliggjøre disse framgangsmåtene og eventuelle foreslåtte endringer av sin metode samt begrunnelsen for disse endringene. Disse framgangsmåtene skal være i samsvar med det overordnede målet om at referanseverdiregninger er forenlig med artikkel 3 nr. 1 punkt 23a og 23b. Disse framgangsmåtene skal

- a) fastsette en klar frist for forhåndsvarsel som gir brukerne av referanseverdiene tilstrekkelig mulighet til å analysere og kommentere virkningen av de foreslåtte endringene, idet det tas hensyn til administratorens vurdering av de allmenne omstendighetene,
 - b) gi brukerne av referanseverdiene mulighet til å kommentere disse endringene og administratorene mulighet til å reagere på disse kommentarene, og kommentarene skal gjøres tilgjengelige etter en eventuell høringsperiode, med mindre det er anmodet om fortrolighet.
- 4) Administratorer av EU-referanseverdier for klimaomstilling og EU-referanseverdier for tilpasning til Paris-avtalen skal regelmessig gjennomgå sine metoder minst en gang i året for å sikre at deres referanseverdier pålitelig gjenspeiler de fastsatte målene, og de skal ha på plass en prosess for å ta alle relevante brukeres synspunkter i betraktning.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/943 av 8. juni 2016 om beskyttelse av fortrolig knowhow og fortrolige forretningsopplysninger (forretningshemmeligheter) mot ulovlig tilegnelse, bruk og formidling (EUT L 157 av 15.6.2016, s. 1).»